

de maattet være, da Tiden var kort, og da Aarstiden ikke var den, der i Reglen anvendes til den Slags Arbejder, men man feiler dog, naar man troer, at de ere aldeles løse. Jeg seer mig nemlig istand til at henvise de ærede Medlemmer til temmelig udførlige Planer og Beregninger. — Der er et Punkt, som jeg endnu kunde ønske at henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, og det er, at det er en ligefrem nødvendig Betingelse for mig for at kunne gennemføre denne Lov, at Punktet Tebstrup opgives. Det er meget rigtigt bemærket af den ærede Rigsdagsmand for Skanderborg Amts 3die Valgkreds (Mathiasen), at Hensigten med at forlade Tebstrup er at gaae ikke ubetydeligt Østen om, hvorved Linien vel vil blive omtrent 0,⁴⁶ Meil længere, men alligevel vil kunne bygges for en meget lavere Priis end den kortere Linie over Tebstrup. Det, at bringe Linien ind over Skanderborg gennem et Terrain, som er temmelig vanskeligt i Nærheden af denne By, koster omtrent 100,000 Rd.; ved at fravige Tebstrup og gaae Østen om indvindes ikke alene disse 100,000 Rd., men endnu andre 100,000 Rd.; i den Grad er Terrainet ved Tebstrup uheldigt, og i den Grad finder jeg Bestemmelsen i Loven af 19de Januar 1863 med Tebstrup som Gjennemgangspunkt uheldig. Sammenlignet med den Linie, der hidtil er antaget at skulle gennemføres — thi man maa fastholde, at Brabrand ingenlunde har været udelukket fra ogsaa at blive Gjennemgangspunkt, fordi det ikke udtrykkelig er nævnt i Loven af 1863 — vil den nu foreslaaede Linie komme til at koste ialt henved 200,000 Rd. mindre; hvoraf det ene 100,000 Rd.s Besparelse falder paa den sydlige Deel ved at omgaae Tebstrup Partiet, medens den anden Besparelse, ligeledes af omtrent 100,000 Rd., fremkommer ved at gaae til Brabrand istedetfor directe til Aarhus. Jeg anbefaler derfor denne Sag til det høitærede Things modne Overveielse, idet jeg endnu engang gjentager, at dette er den 11te Time, hvori det foreliggende Spørgsmaal kan drøftes, da det vil være nødvendigt for den jevne, stadige Fremgang af Arbejderne paa Jernbanelinien, at disse saasnart som muligt paabegyndes paa Linien mellem Horsens og Aarhus, men idet

jeg anbefaler Sagen til det høie Things omhyggelige Prøvelse, maa jeg meget fraraade at gjøre den til Gjenstand for en Undersøgelse i et nyt Udvalg, da dette sandsynligviis vilde være det Samme, som at Lovudkastet ikke vilde kunne blive fuldendt i denne Sesssion, og hvis dette skulde blive Tilfælde, seer jeg mig nødsaget til at lade Arbejderne paabegynde i Overeensstemmelse med den tidligere vedtagne Plan. Det nødvendige Materiale eller ialtfald det Materiale til en nærmere Undersøgelse, hvorover jeg raader, skal selvfølgelig staae det høie Thing og Medlemmerne af det Udvalg, som i forrige Sesssion var nedsat, til fulstændig Raadighed; men jeg skal som sagt Meget anbefale det høie Thing hurtigt at fremme dette Lovudkast, forsaavidt det overhovedet finder, at det er en rigtig Tanke, som er nedlagt deri.

Formanden: Folkethingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Winther: Hensigten med min Bemærkning om at lade Slutningen af Lovudkastet udgaae var kun den at sikkre os imod, at Sagen paa Grund af usorndsete Terrainvanskeligheder eller lignende skulde blive sinket; men naar den høitærede Indenrigsminister er saa overbevist om, at den anførte Sum er tilstrækkelig, er det en Selvfølge, at jeg ikke kan ønske noget Bedre, end at Ministerens Ret til at anvende Penge her begrænses saaledes, som jeg ønsker, at det skeer paa alle andre Steder, og attsaa skal jeg efter de Oplysninger, der nu ere komne frem fra den høitærede Ministers Side, ikke stille noget Endringsforslag af denne Art. Jeg skal dernæst fremhæve, at naar man erindrer, at det Udvalg, som i forrige Samling var nedsat i denne Sag, var temmelig talrigt og bestod af Mænd, der havde de meest afvigende Meninger om dette Jernbanespørgsmaal, og at den Betænkning, som Ministeren har lagt til Grund for det nu foreliggende Lovforslag, er Resultatet af Eenstemmighed fra alle disse forskjellige Sider, da maa deri, efter min Mening, ligge en Berettigelse for Ministeren til ikke at komme frem med sit tidligere Forslag, men holde sig til Udvalgets, og jeg